

ACC. N:R M. 9855:1-7.

Landskap: Småland

Upptecknat av: Frans Johansson

Härad: Sunnerbo

Adress: Gårdshult, Åsen

Socken: Odenjör

Berättat av: olika personer; se
inne i saml.

Uppteckningsår: 1945

Född år i

Björklap och björklapsleden.

s. 1-7.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

LwF. 52.

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR M. 9855:1.

Ett brudpar i Odensjö Boken som vare så
fattiga, att de fick låna bad brudklädel
och vigselring. En Mässingring 1892 Talet

Ett brudpar i Torpa Boken gingar så nära
tre mil Bröllopdagen långt till Yngskan
kände på en släkting, som ej var med på
brölloppet 1840 Talet

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

ACC. NR M. 9855: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Min Tarmor hade en vit blommig silkesduk
med frans vid på huvudet, lång silverkedja
hängde ned på bröstet, samt halspärlor. När hon
stod brud, hvilket är till finnaner ännu
det var på 1850 talet

Min Mormors fingerering var av guld, mycket
tunn samt halve ringen bredare. 1850 talet.
Min Mor hon hadde hemvädft tyg mörkt. Myrten-
krans slöjda blätt band i det, samt rött band
om Midjan 1880 talet

I Lidhult socken Broddfrukt finns bruddräck
i grågrön färg, är sydd rätt och slätt
med inga fjällar, kjolen och tröjan sammans-
hängande knäppt framtills. Fyra genera-
tioner efter varandra har varit den
i slutet på 1700 talet, till 1850 talet

ACC. NR M. 9855:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bredgummen förde själv sin Bred båd i
kyrkan och i hemmet, utan Tärner marschalcker.

Viareningen var av guld, ~~den~~ eller av guld-
förguldt silver. Ringarna vare bredare änn
var som de äro nu.

Takklädel över bredbrädet, en vit duk
i taket, med uttyrrel det var i hemmet.

Emma Johansson var på ett bröl-
lopp varade i tre dagar. Musiker spelade
försämnar

Det som intet Bruden åt upp kallades
för Brudtallriken

Pengar samlades in till Präst musikern
kokerskan, Bäck omkring med en hatt.

Alla slags dansa på Bröllopp.
Dansa ^{brönan} på Bruden tilljick. Att det bands
för ögonen på Bruden, Alla damar i en
ring, samt gå runt om Bruden, då fäste
hon något om armen på en dam, en fick-
duk eller ett band kallades för Brudkronan
Den damen som fick det, skulle bli
brud efter henne.

Den flickan som inte fick någon pojk
att lägga i jänte, bar en Skam

Brudsängen bäddades av uppsturna

Brudklädsell svart klänning med vitt band
kruret om halsen samt vitt band på kjolens
underkant Allsahl över axlarna lades så
den blev avlång, Kort slöjda myrtenkrans
Rött eller Blått band om midjan

Den vita Brydsklätzel börjades på 1910 talet

Brudkronan var av guld med fyra spisar
uppåt samt något tagg.

Den bruden som var med barn var intet
värdig att bära Kyrkekronan, kronan ~~fälldes~~
fick böta till kyrkan, det kallades för att skura
brudkronan, det sad att kronan fälldes.

Bruden skulle ha en peng i skon, för de skulle
ej bli va fattiga.

Dem som bydde Brudräkten skulle kläda
bruden.

Äreparta restes av grans på vintern
löv och blommor om sommaren.

Värrades på stänger ^{av} hngdomarna.
Stickorna brukade när de var helt unga
att sätta Myrten, som de skulle ha
när de stod brud till kronan.

ACC. N:R M. 9855:6.

Bröllopp

Budgummen förde Bruden själv in
i Kyrkan.

Ungreningen brukades antingen av Guld,
eller av silver guldbergsguld.

En messingring till vardag haddo en del
som vare förnämligare.

Ungreningen var tunn, halve ringen två
gångar bredare.

Budparet pränt, Brudens stäckt ~~o~~ vid sin
sida Budgummen stäckt vid sin sida
sedan abtefter. Men så tryggsumma, att värden
med en hake, att draga fram dem under
lag golvet.

Bröllopsmiddagen Klätt Kläck Horn, Svinhurva
det helt, samt blommor i Öronnen. Årtavvelling
varjo gäst fick själv skära av till sig.
Alla gästerna vid ^{gott} bordlag om det var möjligt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bruddparet dansade först, Brud & Präst
Brudgum Prästfru sedan, inga bestämda danser,
Pojkar och Flickor bäddade
sängalag på golvet kallades för Systerbädd,
den flickan som inte fick någon pojke, satt i
en vrå var arg.

Brudens klädsel bestod av hemväfd tyg mörkt,
kjolen & tröjan sydd rätt och slätt sammanhängande
de knäpptes fram till midjan över axlarna som
var lagt i tresnypp. Frans av myrten eller
mullbärrens, med blommor och band i, vita handskar
med utsydda blommor på, vita strumpor

Den som sydde brudklädningen, skulle kläda
Bruden

Leverinns moder red på häst, halva vägen
till kyrkan, gick sedan. Örigt reistas av
ungdom granna och släktingar. Prästgästarna
som åkte, var hästarna klädda med blommor & löv
vintern med skallar